

Veel banen zijn sterker uit de crisis gekomen

NGF directeur Jeroen Stevens over succes als keuze en transitie van de golfsector

4 min. leestijd

INTERVIEW

De Nederlandse golfsector zit volop in een transitie. Naar duurzamer beheer, maar ook naar bedrijfsmatiger beheer. Jeroen Stevens, directeur van de NGF, heeft daar een uitgesproken mening over. Vakblad Greenkeeper zocht hem op!

Auteur: Hein van Iersel

Het interview met Stevens is niet het eerste in dit magazine: vakblad Greenkeeper interviewde hem eerder in 2012, toen hij zo ongeveer aan het eind van zijn wittebroodsweken als NGF-directeur zat. Mensen voor een tweede keer interviewen leert je om te relativiseren. Als je het interview uit 2012 terugleest, blijkt dat de hete hangijzers van dat moment al weer behoorlijk afgekoeld zijn. De belangrijkste onderwerpen in het interview van 2012 zijn de animositeit tussen NVG en NGF en de trage realisatie van de turfgrass-leerstoel aan Wageningen Universiteit. Beide onderwerpen zijn onder het oppervlak nog steeds aanwezig, maar de strijdlijn tussen de golfbond en de NVG is begraven en leerstoel is inmiddels gerealiseerd. Hoewel Stevens daarover fijntjes opmerkt dat het allemaal wel heel lang heeft geduurd.

Een greenkeeper krijgt zijn opdracht van een baan-commissaris, die van baanbeheer feitelijk niet veel afweet

Succes als keuze

Stevens is duidelijk in zijn visie op de golfmarkt: 'De crisis in de golfmarkt is door sommige banen aangegrepen om zaken te veranderen. Die banen zijn sterker uit de crisis gekomen, maar andere banen hebben die switch niet kunnen maken.' Mijn reactie: 'Is dat niet een hard standpunt: succes als keuze? Wat jij zegt, is dat banen waar het niet goed mee gaat, dat aan zichzelf te danken hebben.' Stevens: 'Een aantal wel, ja, dat klopt. Daar komt het wel op neer.' Stevens nuanceert zijn stelling in zoverre dat hij zegt terdege te beseffen hoe ingewikkeld het is om een golfbaan te besturen

en veranderingen door te voeren. Bij een commercieel gerund bedrijf is dat al lastig, maar voor een golfbaan is dat door de verenigingsstructuur veel complexer. Stevens: 'De infrastructuur van een vereniging is super en door het ontbreken van dure overhead ook supergoedkoop, maar die verenigingscultuur kan je ook in de weg zitten als je in korte tijd zaken wilt veranderen.'

Slimme bestuurders

Succesvol veranderen vereist slimme bestuurders, waarbij slim in de visie van Stevens staat voor oog hebben voor alle leden. Volgens Stevens is het redelijk normaal dat een golfbaan een jaarlijks ledenverloop heeft van tien procent. Het wordt pas een probleem als er meer leden vertrekken dan die tien procent en je het ledenverloop niet kunt compenseren. Stevens: 'Als bestuurder ben je snel geneigd om te luisteren naar de mensen met een grote mond. Een gemiddelde vereniging bestaat uit 800 leden, waarvan er echt maar maximaal 100 op de alv komen.'

Stevens vervolgt: 'Mensen komen op voor hun eigen belang, maar dat hoeft niet altijd ook het belang van de vereniging te zijn. Hou daarbij in de gaten dat een vereniging feitelijk niets anders is dan een verzameling van 800 individuen. Daar gaat het voor een bestuurder ook om. Het gaat om

n=1 en aandacht voor het individu. Als bestuurder moet je je afvragen wie je als klant voor de golfbaan wilt hebben. In feite kies jij wat voor soort baan je wilt zijn. Daar zit ook een technische component bij, die belangrijk is voor de greenkeeper. Wanneer je kiest voor een green met 6 op de stimp, heeft dat ook consequenties voor het soort leden dat je aantrekt.'

'De oplossing zit bij de lezers van vakblad Greenkeeper'

Banen die zich niet committeren aan chemievrij beheer, profiteren feitelijk van de inspanningen van andere banen die daar wel naar streven

Be social

Scan of ga naar:

www.Greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-7505

Chemie of niet

Ook Stevens heeft als directeur van de NGF een keuze gemaakt. Het belangrijkste aspect daarvan voor greenkeepers is de stap naar duurzaamheid en chemievrij beheer. Ik vraag hem of het wel de taak van een sportbond is om daarbij een voortrekkersrol te spelen. Volgens Stevens lijkt dat geen twijfel: 'Wij zitten eigenlijk in gekochte tijd. Ik ben er stellig van overtuigd dat we door de Green Deal nog een aantal jaren beperkt gewasbescherming konden blijven gebruiken; anders was het al afgelopen geweest. Onderdeel van de afspraak is dat we als golfsector dan wel energie moeten steken in het terugdringen van chemie. Dan is het weleens vervelend als een baan de stap naar chemievrij niet wil maken.' Stevens gebruikt het woord 'freeriders' niet, maar dat is overduidelijk wel wat hij bedoelt. Banen die zich niet committeren aan chemievrij beheer, profiteren in zijn visie feitelijk van de inspanningen van andere banen die daar wel naar streven.

Stevens ziet een dominante rol voor de NGF bij het aanjagen van duurzaamheid, maar snapt tegelijk

ook dat je als bond niet alles kunt. Uiteindelijk moet de markt het voor elkaar krijgen. 'Ik hoop van harte dat de manier van onderhoud verandert en marktpartijen met natuurproducten op de markt komen die ons helpen om chemie met 99% terug te dringen.'

Stevens durft ook kritisch te zijn ten opzichte van de NGF zelf. 'De afgelopen jaren zijn we misschien wat theoretisch bezig geweest, en dat was lange tijd ook nodig. Maar uiteindelijk gaat het om de praktijk.' Greenkeepers vormen daarin een belangrijke schakel, misschien wel de belangrijkste. Stevens vergelijkt een greenkeeper met een boer. 'Zowel boeren als greenkeepers zijn langetermijndenkers. Het verschil met een boer is echter dat een greenkeeper niet autonoom is. Hij krijgt zijn opdracht van een baancommissaris, die van baanbeheer feitelijk niet veel afweet. Dat hoeft ook niet; het zou ook raar zijn als een baancommissaris met een cursus van een paar weken evenveel zou weten als een greenkeeper met vele jaren ervaring.' Maar, besluit Stevens: 'De oplossing zit bij de lezers van jouw blad.'

Jeroen Stevens